

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518500160/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

sort! thi i Bækken var meer Mudder, end Vand; den var grumset, som selve Styx – ha! endnu engang: hvorfor var det ikke Lethe?

Spørg mig ikke, medlidende Læser! hvorledes vi kom op igjen, hvad jeg sagde, hvad hun sagde, hvor højt hun skreg, hvor højt de Andre skreg, hvorlunde vi kom hjem, og deslige – jeg veed Intet af det Altsammen. Jeg hørte Intet, saae Intet; jeg var i en Slags drømmende Tilstand, og vaagnede først rigtig op ved det Udbrud: „Kammerraad *Svirum!* da har deres gule Plydses Boxer ogsaa faaet ai Landsens Ulykker.” Ved disse Ord stak jeg mekanisk Hovedet frem, og ud af Sengen, hvori jeg laae. Der stod hele Jagtpersonalet! „Fanden med Boxerne!” raabte Hr. *Lammestrup*, „det er værre med *Maren*; hvordan tænker I, hun har seet ud?” „Lever hun?” spurgte jeg ængstelig, „er hun uden Fare? og vil hun tilgive mig Ulyksalige?” „Bagefter” svarte han „har vi godt ved at grine. Hun og de andre Tøser sidde nu dernede og skvaldre og gjøre sig lystige over visse Folk, der falde over deres egne Been.” Derte sidste sagde han med et malisjøs Grin; men jeg vendte mig, lig en Døende, om til Væggen, og sukkede med Digteren:

*Imellem os er alle Baand opløste;
Med evigt Brændmærke staaer jeg nu,
Og aldrig kan jeg denne Plet afvrette –
Een Ting jeg kun vil raade Eder til,
Og boer, som sin Forstand, sit Liv har kjær:
Lad ingen Dødelig formaste sig
Til Fod at sætte paa det Helveds Gangtræ!
Lad det jo før jo heller kaste af!
Det er – forpestet! –*

„Al Landsens Parykker!” hvidskede Hans Velærværdighed, „han snakker over sig; han gjør Vers – bliv Du hos ham *Hans Mikkel!* og lad vi Andre gaae ned og faae os en lille Knægt! –” Ud listede sig alle Jægerne, og overlode mig til min grændsciøse Jammer.

Tredie Dagen derefter gyngede min Ven og jeg paa Kattegattets Bølger.